

De participatiesamenleving: nieuwe stap in de kwantumsprong van ego naar Zijn.

In de troonrede van 2013 stond dat de regering de participatiesamenleving wil. Dat is een nieuwe stap in de kwantumsprong van ego naar Zijn die zich in de samenleving voltrekt. Bezien we de participatiesamenleving in dit perspectief dan wordt duidelijk wat dit in wezen is en waarom dit noodzakelijk is.

Wat is de kwantumsprong van ego naar Zijn en waarom is dat belangrijk?

De kwantumsprong van ego naar Zijn is het proces in de samenleving dat de mens maatschappelijk, moreel en spiritueel op zichzelf terugwerpt waardoor hij zichzelf moet en wil zijn en op zoek is naar zijn Zijn (wie hij echt is). Dat is belangrijk, omdat het ego de staat van gevangenschap van de materie, de dualiteit, en daarmee de staat van onbalans is die zelfdestructief is en nu de climax daarvan wordt bereikt in de vorm van crises die ons voortbestaan bedreigen.

Wat is volgens de regering een participatiesamenleving en wat zijn de motieven daarvoor?

Dat is een samenleving waarin iedereen verantwoordelijkheid neemt voor zijn/haar eigen leven en omgeving. Concreet betekent dit dat iedereen naar vermogen aan het werk moet en zorg draagt voor elkaar.

Wat zijn de motieven?

Economische groei.
Vermindering werkloosheid.
Minimale afhankelijkheid van de verzorgingsstaat.
Bezuiniging op de sociale voorzieningen.
Afbraak van de verzorgingsstaat (neoliberale ideologie).

Dit betekent dat de motieven over vorm, over (niet)hebben, gaan en dus ego-motieven zijn die niet direct gericht zijn op het realiseren van het Zijn.

Wat is een participatiesamenleving in wezen?

In wezen is dat een Zijnsamenleving. Dat houdt een samenleving in waarin iedere burger het verlicht/volmaakt/echt zijn of kortweg het Zijn heeft gerealiseerd waar de mensheid al vanaf het begin van haar bestaan naar streeft maar nog steeds niet gerealiseerd heeft.

Draagt de door de regering gewenste participatiesamenleving bij aan de realisering van het Zijn en daarmee aan de voltooiing van de kwantumsprong?

Het Zijn is het één zijn van de mens met zichzelf en het geheel (het leven zelf, de natuur, het universum, God). Het Zijn is dus de staat van eenheid. Participatie is een eenheid op basis van vorm (geld, gedrag). Het Zijn is echter geen vorm. Daarom draagt de participatiesamenleving van de regering niet in directe zin bij aan de realisering van het Zijn. Het draagt er wel indirect aan bij. Het werpt de mensen namelijk nog meer terug op zichzelf dan al aan de gang is als gevolg van de teloorgang van het maakbaarheidsidee en het daarmee samenhangende verlies van autoriteit van de als dogma gehanteerde (schijn)waarheden van de op dit idee gebaseerde instituties. Dit met als gevolg dat de mensen zichzelf moeten en willen zijn en op zoek zijn naar hun Zijn (wie ze echt zijn).

Helpt de regering de mensen bij het realiseren van het Zijn en zo nee waarom niet?

Nee. De reden is dat machthebbers het meest onderhevig zijn aan de beheersdrang van het ego en daardoor niet willen dat mensen innerlijk vrij/zelfstandig worden, ook al wordt daar lippendienst aan bewezen. Bovendien is de hele economie gebaseerd op het maakbaarheidsidee en zijn er derhalve grote belangen die het realiseren van het Zijn tegenwerken. De religie loopt daar paradoxaal genoeg in voorop zoals zij al eeuwen doet.

Wat als het Zijn niet wordt gerealiseerd?

Het niet-Zijn, beter bekend als het ego, is de staat van gevangenschap van de materie, de dualiteit, waar ieder mens mee begint zodra hij/zij op aarde komt. Dat is echter de staat van onbalans die zelfdestructief is. In deze tijd wordt de climax

van die zelfdestructie bereikt in de vorm van crises die ons voortbestaan bedreigen. Dit betekent dat als het Zijn niet wordt gerealiseerd de crises zullen toenemen en wellicht tot een Apocalyps zullen leiden. Iets wat niet denkbeeldig is gezien de voortschrijdende opwarming van de aarde en de bevolkingstoename.

Hoe wordt het Zijn gerealiseerd?

Het Zijn wordt gerealiseerd door middel van zijnsontwikkeling. Dat is de universele Weg naar het Zijn die door het leven zelf, die op niets anders uit is dan het realiseren van het Zijn, wordt gedirigeerd en bestaat uit: a) Het bewust zijn van, het accepteren van c.q. verantwoordelijkheid nemen voor en tot op het punt van bevrijding toelaten van de gevoelens, hoe pijnlijk ook, die door het leven geraakt worden. En b) Het negeren van de wil van het ego bestaande uit de in gedachten gevatte wil van de gevoelens die door het leven geraakt worden en uit is op de tegenwerking van a.

Wordt zijnsontwikkeling toegepast in de samenleving?

Op een hoogst enkele uitzondering na niet. Dit als gevolg van het feit dat het ego nog dominant is. Het ego tracht wel in toenemende mate het Zijn te realiseren. Als gevolg van de gevangenschap van de materie ervan doet het dit door middel van bedachte methoden die beweren het Zijn of andere benamingen daarvoor dan wel eigenschappen van het Zijn zoals balans, rust, kracht, mededogen, vervuldheid, e.d. te realiseren. Die bewering wordt als waar aangenomen omdat de methoden een prettig gevoel opleveren. Die bewering is echter niet waar, omdat het niet gaat om het realiseren (maken) van een prettig gevoel, maar om het vrij/los komen van alle gevoelens, dus van zowel de prettige als de onprettige. Aangezien de mensen op zoek zijn naar het Zijn (wie ze echt zijn) is er belangstelling voor deze methoden. Maar deze methoden realiseren het Zijn niet, omdat het leven zelf, dat geen methode is, de dirigent ervan is. Bovendien zijn er inmiddels zo veel methoden gecreëerd dat door de bomen het bos oftewel het universele niet gezien kan worden waardoor zijnsontwikkeling nog meer uit beeld verdwijnt. Veelal worden de methoden gelegitimeerd op grond van de veronderstelling dat er vele wegen naar Rome (het Zijn) zijn. Maar dat geldt alleen voor de confrontatie en bijgevolg de bewustwording van onze gevoelens dat door deze methoden geschiedt en niet voor het daadwerkelijk realiseren van het Zijn. Want daartoe dient zijnsontwikkeling, dat geen methode (geen confronterende vorm) is, toegepast te worden.

Wat is nodig voor het toepassen van zijnsontwikkeling door de samenleving?

Gezien het algemeen belang ervan, dient de overheid voor de algemene toepassing ervan zorg te dragen. Het argument van de overheid om dat niet te doen is haar overtuiging dat het niet haar taak is de samenleving een nieuwe levensovertuiging aan te reiken. Zijnsontwikkeling is echter geen levensovertuiging. Het maakt innerlijk vrij van iedere levensovertuiging. Bovendien is het de vervanging van het nu achterhaalde maakbaarheidsidee dat tot op heden als onze grondslag van ontwikkeling en probleemoplossing heeft gefungeerd en achterhaald is omdat het inherent is aan het zelfdestructieve ego en deze zelfdestructie nu een climax nadert.